

Limburgs

In december 2009 schreef Roos onderstaand lied.

Als een zoektocht naar liefde, erkenning, acceptatie en waardering. Ze dacht dit te kunnen vinden bij een mens...iets waar ze haar leven lang tevergeefs naar zocht. Een jaar later mocht ze ontdekken dat ze dit alles alleen bij Hem kan vinden.

Met een paar kleine aanpassingen* kreeg het lied uit 2009 een totaal andere betekenis...

*'t Zoot d'r al mènning jaor, ch'woort d'r mer neet mèt klaor.
Begreep 't zelf gaar oets neet, wat waor toch mien verdreet.
Alles waor oet balans, leve houw geine glans.
Wiejer koes 't zoa neet goon, umdat 't pien bleef doon.*

Refrein:

*'t Doerde eve in mien leve, ièr iech 't wies,
wat iech zoa mies, en de vraog ies,
noe iech 't weit, 't oats euvergeit,
't verlange van miech, jao, zoa nao Diech.*

*Jaore lank mer óntkènd, waor 't ouch neet gewènd.
't Haet miech dat neet gebrach, wat iech toch houw verwach.
't Zoot zoa gans deep in miech, 't verlange van miech nao Diech.
Weit wat de pien noe ies, verlang nao get wat hie neet ies.*

*Diech in het refrein en 2e couplet was in het oude lied met een kleine letter geschreven. In de laatste zin is 'hie' toegevoegd. **De Nederlandse vertaling vind je op pagina 53.

Nederlandse vertaling van 'n Bitsje Limburgs, pagina 10.

Het zat er al menig jaar, ik kon er maar niet mee omgaan
Begreep het zelf helemaal niet, wat was toch mijn verdriet
Alles was uit balans , het leven had totaal geen glans
Verder doorgaan kon zo niet omdat het pijn bleef doen

Refrein:

Het duurde even in mijn leven voordat ik wist
wat ik zo mis en de vraag is
nu ik het weet, het ooit overgaat
het verlangen van mij, ja, zo naar Jou

Jaren lang steeds ontkend, was het ook niet gewend
't heeft mij dat niet gebracht, wat ik toch had verwacht
Het zat heel diep in mij, het verlangen van mij naar Jou
Weet wat de pijn nu is, verlang naar iets wat hier niet is